

HET IS TIJD

Eenakter

door

RIAN SIMONS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET IS TIJD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIAN SIMONS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Julia - Verloofde van Simon

Simon - Verloofde van Julia

Vera - Zus van Simon

Karen - Bemoeizuchtige moeder van Simon en Vera

DECOR:

Decor is de kleine studio van Julia en Simon.

In de linkerwand zit een deur (voordeur) Aan de linkerkant van de studio staat een eettafel met daarachter een klein keukenblok. Rechts van het keukenblok staat een kast (poetsspullen). In het midden van het decor staat een bank met salontafel. In de achterwand is een deur (badkamer). Aan de rechterkant van de studio staat een tweepersoonsbed. In de rechterwand zit een raam.

Scène 1: ontkenning

Scène 2: Woede

Scène 3: Onderhandeling

Scène 4: Depressie

Scène 5: Aanvaarding

Scène 1

Ontkenning

(We zien Simon en Julia samen op het bed liggen. Licht aan. Ochtend.)

SIMON: *(in slaap)* Julia? Julia?

JULIA: Ik ben hier, rustig maar.

SIMON: *(in slaap)* Julia?

JULIA: Het is gewoon een nachtmerrie lieverd.

SIMON: *(in slaap)* Ik dacht dat je weg was.

JULIA: En dit geweldige studiootje achterlaten? Tuurlijk niet.

SIMON: *(in slaap)* Gelukkig maar.

JULIA: Ja, als je moeder er nu ook zo over dacht...Je moeder! Simon, wakker worden! Simon! Het is 11 uur. Dadelijk staat ze al op de stoep. *(Simon in slaap, reageert niet)* Simon! We zijn nog niet eens aangekleed.

SIMON: *(in slaap)* Ja, ja, ik kom.

JULIA: *(stapt uit bed)* Oké, maar schiet op. Ik heb echt geen zin in een preek van je moeder vandaag. Die krijgen we al vaak genoeg. *(Simon reageert niet)* Ik zie haar alweer afkeurend kijken. "Oh Julia, een nieuwe bril? Ik zie dat je wel voor de goedkopere optie bent gegaan. Wat verstandig."

SIMON: *(in slaap)* Jij bent altijd beeldschoon.

JULIA: Zelfs met mijn joggingbroek en afgetrapte sloffen? Haar in de war, ochtendadem en wallen van hier tot op de grond?

SIMON: *(in slaap)* Altijd.

JULIA: Ik wist dat ik een goede reden moest hebben om jou te trouwen. Maar ik fris me toch even snel op, oké? Ik denk niet dat Karen zo verblind is door liefde. *(Julia verdwijnt in de badkamer. Na een tijdje gaat de bel)* Verdorie, daar is het secreteet al. Simon, de bel, kun jij even opendoen? *(de bel gaat na een paar seconden weer)* Simon! De bel!

SIMON: Ja, ja, ik kom al. Rustig maar.

(Simon opent de deur, Vera stapt naar binnen en geeft hem een knuffel)

JULIA: Is het Karen?

SIMON: Vera.

JULIA: Wat een verassing! Ik kom zo bij jullie.

VERA: Hoe gaat het met je?

SIMON: Prima.

VERA: Heb je al iets gegeten?

SIMON: Nee, ik ben net pas wakker.

VERA: Net pas wakker? Gaat het slapen nog steeds zo slecht.

SIMON: Met ups en downs. Mijn ritme is nogal van slag.

VERA: Nou, dan wordt de eerste stap: ontbijten. Zo kun je de dag gelijk energieker beginnen. *(Vera zet een boodschappentas neer op de tafel. Loopt vervolgens naar het raam en opent de gordijnen)* Zo, dat is beter. Ik heb boodschappen meegenomen. Anders maak ik even een ontbijtje klaar.

SIMON: Dat kan ik ook wel.

VERA: Dan mag je helpen.

SIMON: Aiai, chef.

VERA: Als jij alvast koffie gaat zetten dan kook ik wat eieren.

SIMON: Maak er maar drie.

VERA: Iemand heeft honger. Dat is goed!

SIMON: Waarom kwam jij eigenlijk langs, zus?

(Julia komt uit de badkamer in schone kleding. Ze ziet Simon en Vera bezig in de keuken en gaat aan tafel zitten)

JULIA: Wat een leuke verassing, Vera, we hadden je niet verwacht!

VERA: Ik was in de buurt en dacht: ik wip even binnen.

JULIA: Je weet dat je altijd welkom bent Vera.

SIMON: En toevallig had je nog niet ontbeten?

VERA: Nee, toevallig niet.

SIMON: Toevallig. Je eet natuurlijk normaal ook pas je ontbijt om 11 uur.

JULIA: Niet zo ondankbaar Simon. Trouwens, we hadden niets in huis dus ik ben allang blij.

VERA: Het leek me gewoon gezellig.

JULIA: Het is ook gezellig! Luister maar niet naar Simon. Hij heeft last van een ochtendhumeurje.

SIMON: Mam komt dadelijk nog op bezoek.

VERA: Aha, dan begrijp ik wel waarom je zo humeurig bent.

SIMON: Ik ben helemaal niet humeurig.

JULIA / VERA: Haha, vast.

SIMON: Hey!

VERA: Ach, ik plaag je maar. Hoe laat komt mam?

JULIA: Binnen nu en een halfuurtje denk ik.

VERA: Komt ze helpen met de voorbereiding voor...?

JULIA: Ugh ja, helaas wel.

SIMON: Ja, ze komt voor de bloemen. Ze had het verder nog over een of andere speech.

JULIA: Een speech? Onee, Simon.

VERA: Een speech? Uhm, ik zou die wel even nakijken van tevoren. Ik weet dat ze niet altijd de grootste fan was van jullie relatie.

JULIA: Of van mij.

SIMON: Zeg, hoe zit het met die eieren? Ik begin honger te krijgen.

VERA: Oeps, volledig vergeten. Uhm, ik denk dat ze nog wel eetbaar zijn.

JULIA: Haha. Onze keukenprinses. *(Simon en Vera lopen met hun borden en drinken richting de tafel en gaan zitten. Julia ziet dat er geen bord voor haar is)* Geen bordje voor mij? Maakt niet uit hoor, ik pak het zelf wel.

SIMON: Wacht. Ik had mijn handen vol. *(pakt snel een bord, mok, boterham en beleg en zet het voor Julia neer op tafel)*

VERA: Simon?

JULIA: Hij weet prima dat ik het zelf kan hoor! Hij is gewoon attent.

SIMON: Laat me maar gewoon.

(Vera en Simon beginnen te eten, Julia raakt haar eten niet aan)

JULIA: Vera, nu je toch hier bent. De 12^e is mijn laatste pasbeurt van de bruidsjurk. Ik vroeg me af of jij mee zou willen...als mijn schoonzusje.

(Simon tilt koffiekan op met vragende ogen of Vera koffie wil)

VERA: Is goed.

(Simon schudt koffie in de drie mokken)

JULIA: Geweldig! Ik ben zo blij dat je me mee wilt helpen met dit allemaal plannen. Ik had helemaal niet in de gaten dat er zoveel kwam kijken bij een bruiloft. En jouw bruiloft met Luuk was zo mooi! Ik weet zeker dat...

SIMON: Hoe gaat het met Luuk?

VERA: We zijn uiteen... het werkte gewoon niet meer.

SIMON: Vervelend om te horen Vera.

JULIA: Wacht, wat?! Waarom wist ik hier niets van?

VERA: Het leek me niet zo belangrijk om dat nu te zeggen. Jij hebt genoeg aan je hoofd...

JULIA: Je bent familie! Ik zal altijd tijd voor jou vrijmaken. Het plannen van onze bruiloft betekent echt niet dat ik geen tijd meer over heb voor jullie. Vooral niet als het om zulke belangrijke dingen gaat!

SIMON: Maak je daar geen zorgen om. Als je iemand nodig hebt om te praten, dan ben je altijd welkom.

JULIA: Precies!

VERA: Dankjewel. Hoe gaat het met jou?

SIMON: Het gaat goed hoor. Mam zeurt dat we haar te weinig zien.

VERA: Ze is bezorgd om je.

JULIA: Als ze door al die zorgen nu ook gewoon zou beseffen dat ik het beste met haar zoon voorheb...maar nee. Niemand is goed genoeg voor haar kleine jongen.

SIMON: Ik hoef die bezorgdheid niet. Het gaat prima met ons.

VERA: Simon...

SIMON: Het gaat gewoon goed.

VERA: Oké, weet alleen dat...

SIMON: Ik zei, het gaat goed met ons.

JULIA: Simon!

VERA: Simon. Ik kan me niet voorstellen...

SIMON: Er is je ook niets voor te stellen.

JULIA: Simon!

SIMON: Mam komt zo. Het is tijd voor jou om te vertrekken.

VERA: Natuurlijk. Ik zie je donderdag oké, maar als je tot die tijd iets nodig hebt...

SIMON: Jaja.

JULIA: Oh, ik laat nog weten hoe laat ik je donderdag dan kom ophalen voor de pas afspraak!

VERA: Oké.

(Vera gaat af via de voordeur)

JULIA: Simon? Waarom moest je Vera opeens de deur uit hebben?

SIMON: Die bezorgdheid van iedereen is nergens voor nodig!

JULIA: Ze is je zus. Het is toch normaal dat ze even wil nagaan hoe het gaat? Trouwens, ik heb liever dat je je zo opstelt tegen je moeder. Die mag wel iets meer dimmen met haar zorgen.

SIMON: Argh! Komt mam ook nog dadelijk. Ik heb hier vandaag geen zin in.

JULIA: Rustig maar. Simon, gaat alles wel goed?

SIMON: Nee. Ik heb frisse lucht nodig. Ik ga even wandelen.

JULIA: Oké. Doe voorzichtig lieverd en vergeet je jas niet.

SIMON: *(trekt schoenen en jas aan)* Ik hou van je Julia.

JULIA: Ik hou ook van jou. *(Simon gaat af via de voordeur)* Wat heeft hij toch vanmorgen? Ik heb hem nog nooit zo gezien. Zou het nieuws van Luuk en Vera hem zo raken? Vreemd ook dat Vera niets aan hem heeft laten weten. Alsof wij geen tijd meer voor onze familie kunnen maken nu we druk bezig zijn met de bruiloft plannen. Ach, dan krijgt Simon vandaag een rustig dagje. Ik zal boodschappen doen en zijn favoriete kostje maken. Daar knapt hij vast van op. *(Julia gaat zonder spullen mee te nemen, af door de voordeur. Na een paar seconden horen we een slot opengaan en stapt Karen naar binnen)*

KAREN: Simon? Hallo? Is er iemand hier? Niemand. Wat een rotzooi, het is maar goed dat ik langskwam. *(Karen pakt uit een kast wat poetsspullen en begint de studio op te ruimen en te poetsen. Karen loopt naar eettafel)* Drie borden? Hij krijgt in ieder geval bezoek. *(terwijl Karen opruimt is ze een lied aan het zingen of zet de radio aan. Ze pakt kleding van Julia op, bekijkt deze kort en gooit ze dan in een wasmand. De wasmand neemt ze mee naar de badkamer. Ze komt kort daarna terug)* Zo, de

was wordt gedraaid. Wat nog meer? *(pakt een poetsdoek en begint schoon te maken. We zien de voordeur opengaan en Julia binnenlopen)*

JULIA: Ik zou mijn eigen hoofd nog eens vergeten als die niet aan mijn lijf vastzat. Boodschappen doen zonder boodschappen-tas, erg handig.

KAREN: Pff, wanneer is hier voor de laatste keer fatsoenlijk stof geveegd? Ik snap niet hoe mensen in deze toestand kunnen leven. Het is gewoonweg onhygiënisch.

JULIA: Nou, ook hallo, Karen. Fijn dat je jezelf al hebt binnengelaten en iets aan het doen bent aan deze “onhygiënische toestand” van ons.

KAREN: Nee, ik zeg er maar niets meer van. Ik ben altijd de boeman.

JULIA: Heb je je ooit afgevraagd waarom dat dan zo is? Misschien omdat je altijd ongevraagd je mening geeft of mijn huis aan het poetsen bent terwijl je met de bloemen zou komen helpen?

KAREN: Zodra het hier wat netter is, kunnen we ons ook bezighouden met de andere zaken.

JULIA: Ik heb liever dat we ons bezig houden met die andere, belangrijke zaken, en dat je mijn poetspullen neerzet Karen!

KAREN: Ik ben hier denk ik nog wel zeker een uur mee bezig.

JULIA: Ik wil niet dat je hier mee bezig bent. Hoe duidelijk moet ik dat nog maken? Waarom luister je niet naar me?

KAREN: Maar, het is om Simon te ontlasten.

JULIA: Luister, Karen, ik probeer vriendelijk te blijven maar ik begin het echt beu te worden. Het is niet meer jouw taak om Simon te ontlasten, ik ben zijn partner, zijn verloofde en over een paar dagen, zijn vrouw. Het wordt tijd dat jij dat ook eens gaat accepteren.

KAREN: Het is ook niet gemakkelijk voor hem. Of voor mij... maar we proberen hier doorheen te komen.

JULIA: En nu krijgen we het helemaal! Je zoon is gelukkig, boeit dat jou nu helemaal niets? De enige reden waarom Simon het moeilijk heeft, is omdat zijn eigen moeder zijn keuzes niet accepteert. Mij niet accepteert! Je hebt geen idee hoeveel pijn je hem daarmee doet, Karen. *(Karen reageert niet maar blijft verder poetsen)*

JULIA: Karen? (*Karen poetst verder*) Karen! Kijk naar me, als ik tegen je praat! (*Karen poetst verder*) Dan stik erin... (*Julia stormt boos af via de voordeur, zonder spullen*)

KAREN: Ik heb alleen het beste met Simon voor. (*Karen ziet een foto van Julia staan en pakt deze op. Karen herhaalt tegen foto*) Ik heb alleen het beste met hem voor. (*ze gaat met een doekje over de foto heen maar laat hem per ongeluk kapotvallen op de grond*) Ojee!

Scène 2

Woede

(We horen de sleutel in het slot en de deur gaat open. Simon loopt naar binnen terwijl Karen de scherven snel wilt opruimen.)

SIMON: Julia! Ik ben thuis.

KAREN: Simon.

SIMON: Mam.

KAREN: Ook hallo lieverd.

SIMON: Wat doe je...?

KAREN: Nou je was er nog niet, dus ik dacht, ik ga alvast wat poetsen. En maar goed ook, want wat een rotzooi hier.

SIMON: En daar begint het weer. Ik ben nog geen 5 seconden binnen en je staat alweer te zeuren.

KAREN: Simon!

SIMON: Niks te Simon. Je zou komen helpen met de bloemen. Niet opruimen of poetsen.

KAREN: Ik wilde je gewoon helpen.

SIMON: Helpen? Alsof de staat van onze studio mij op dit moment interesseert.

KAREN: Ik maak me gewoon zorgen om je.

SIMON: Nou, dan stop daar maar eens mee.

KAREN: Ik ben je moeder.

SIMON: Helaas wel.

KAREN: Simon! Zo behandel je je eigen moeder niet!

SIMON: Zo had ik mijn eigen moeder al veel langer moeten behandelen!

KAREN: Hoezo dat?

SIMON: Heb je enig idee hoeveel Julia gepikt heeft van jou om de lieve vrede te kunnen bewaren?

KAREN: Nou, ik...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto